

Hr. Fredrik og Frk. Mathilde Salomonsen

som altid saa ogsaa

den

29. Januar 1885.

Ferdinand Philipsen & Co.

Mel. af Komponisten Hornemann.

Det bedste, som jeg véd,
det bedste, som jeg véd,
er dog Lyksalighed,
ja det er Lyksalighed!
jeg ønsker det for Hver,
der har Familien kjær,
men mest dog for de Tvende, hvem min Sang skal gjælde her.
Sé **Fredrik** og **Mathilde**, derom jeg Vished har,
Lyksalighed bereder vort Sølverbrudepar,
og derfor skal de ha'e et rungende Hurra! Hurra!

Jeg om **Mathilde** véd,
jeg om **Mathilde** véd,
hun faldt fra Himlen ned,
ja hun faldt fra Himlen ned,
Ej bedre Diamant
Forældrene de vandt
end hende, hun er ædel, De kan tro at det er sandt.
Hun kjærlig er som Datter og prægtig for sin Bro'er,
og herlig ved Klaveret, ja, det er Svendsens Ord.
En saadan Skat bør ha'e et rungende Hurra! Hurra!

Hvem husker ikke godt,
hvem husker ikke godt,
da **Fredrik** fin og flot,
ja da **Fredrik** fin og flot
forlod vor kjære By
og skabte sig et Ry,
dengang da han supered' i Paris hos Herr *Grevy*.
Exchange of money lærte han hos Monsieur *Allar'*,
og veksler nu til Gavn paa Contoret for sin Fa'er,
og derfor skal han ha' et rungende Hurra! Hurra!

Og deres Fa'er og Mo'er,
ja deres Fa'er og Mo'er
de sagde disse Ord,
ja de sagde disse Ord:
Naar Jer, vi stole paa,
nu fra os ville gaa,
hvem skal da for os, endnu Unge, Tiden saa forslaa?
Men det er netop derfor de nødig ta'er afsted,
thi Begge vil i Hjærtet Forældrene ha'e med,
og derfor skal de ha'e et rungende Hurra! Hurra!

Nu Sangen er forbi,
nu Sangen er forbi —
stem derfor Alle i,
ja stem derfor Alle i:
Gid disse Tvende maa
Lyksaligheden faa,
thi da er jeg forvisset det vil altid godt dem gaa.
For **Fredrik** og **Mathilde** en Skaal i sluttet Chor!
Dog vent! — for der skal hertil vist knyttes nogle Ord, —
men derpaa skal de ha'e et rungende Hurra! Hurra!

a x.

Albert Michelsen.

